

I.

SIMON PÉTER, János fia, Galilea tartomány Betsaida falujából származott, András apostol testvére, az apostolok feje volt. Az antiochiai egyház feletti püspöksége, és a szórványban körülmetéltekből hívőkké lettek között végzett igehirdetése után, Pontuszon, Galácián, Ázsián és Bithynián át Claudius uralkodásának második évében Rómába jött, hogy ott felvegye a küzdelmet Simon mágus ellen, ahol azután mintegy huszonöt esztendeig maradt papi székében, Néró uralkodásának utolsó esztendejéig, vagyis annak tizennegyedik évéig.

Néró keresztre feszítette, s így elnyerte a vértanúság koszorúját, megfeszítése fejjel lefelé történt, magasba függesztett lábakkal, mivel magát méltatlannak tartotta arra, hogy a keresztre szegezést olyanképpen hajtsák végre rajta, ahogyan azt az ő Urán tették. Két levelet hagyott ránk, amelyeket „katolikusoknak” szokás nevezni, de közülük a másodikat stílusa miatt sokan nem ismerik el az övének, mivel ez nincs összhangban az előzővel; övének mondják még a Márk szerinti evangéliumot, Márk az ő hallgatója és tolmácsolója volt. Azon könyvek pedig, melyeknek egyike felirata szerint cselekedeteit, a másik evangéliumát, a harmadik prédikációját, a negyedik apokalipsziséit, az ötödik rendelkezéseit foglalja magába, mind az apokrif könyvek közé sorolhatók.

Sírja Rómában, a Vatikán-dombon, a diadalút mellett található; az egész földkerekség tisztelettel adózik neki.